

Filia w Raszowej

4.04.2018- lekcja biblioteczna "Zwyczaj i tradycje wielkanocne" Anna Myszyńska
urodzona w dwujęzycznej śląsko-niemieckiej rodzinie ,pisała w różnych językach; niemieckim, śląskim i jako autorka regionalna opisywała różne sceny z życia

rodzinnego i „Jak to pierwsi było”. Na spotkaniu z młodzieżą wyjaśniła znaczenie „Wielkich Dni”;

Wielką Środę nazywano kiedyś „Środą Żurową” bo tego dnia należało się pozbyć wszelkich „żurów” czyli brudów. Wśród zwyczajów było też palenie „skrobaczek” czyli miotła

wykonanych z gałązek .Szkrobaczki moczone w smole i zapalano na znak oczyszczania z wszelkiego zła ,które musi zginąć.

Dawniej w Wielki Czwartek dzieci myły ojcu nogi ze względu na szacunek do niego i na dnie miski znajdowały monety. Wieczorem przygotowywano na Wielki Piątek krzyżyki,

które

wczesnym rankiem przenoszono ☐ na pola aby zapewnić dobry urodzaj i chronić przed burzą i piorunami.

Wielki Piątek to palenie Judasza-kukła zrobiona ze słomy a potem wrzucona w ogień a ☐ wieczorem to było bez dzwonów tylko słyszeć było „klekotki”.

Wielka Sobota to święcenie ognia po to aby ogień nie przeniósł się na domostwa.

Wielkanoc to ważne święto w religii chrześcijańskiej obchodzone na pamiątkę ☐ Zmartwychstania Jezusa. Symbolem odradzającego się życia jest bardzo ważne jajko, które

kiedyś barwiono naturalnie w łupinach cebuli lub ziarnkach pszenicy lub żyta. ☐ Na Śląsku ważne jest zachowanie tradycji i zwyczajów śląskich.

